Jana Dostrašilová: Česká hudba ve Francii v letech 1945–1968. Rigorózní práce UK FF, Praha 2007, 178 stran včetně příloh a cizojazyčných résumé
Oponentský posudek

V předložené rigorózní práci autorka navázala na téma, které bylo předmětem zpracování v její práci diplomní, a věnovala se zkoumání česko-francouzských hudebních vztahů v prvních dekádách po 1. světové válce. Jedná se o téma, kterému se dosud prakticky žádný český ani francouzský badatel soustavně nevěnoval. Autorka využila s výhodou své výborné znalosti francouzštiny i dvouletého stipendijního pobytu ve Francii, které jí umožnily provést časově náročný pramenný výzkum. Své téma se zároveň pokusila zasadit do kulturně historického a kulturně politického kontextu zkoumaného období.

Z vnějšího hlediska má ~~diplomová~~ rigorózní práce Jany Dostrašilové všechny náležitosti, které má práce tohoto druhu mít. Je přehledně členěna a vybavena pečlivou grafickou úpravou, poznámkovým aparátem, soupisem literatury a rejstříkem. Přínosem jsou rovněž četné přílohy, které mají samy o sobě cennou vypovídající hodnotu. Ocenění zaslouží rovněž poměrně obsáhlá a výstižná résumé ve francouzském a anglickém jazyce. První kapitola přináší přehled dosavadní literatury k tématu, stavu bádání a dostupných pramenů. Druhá kapitola se zabývá dobovými historickými a politickými souvislostmi a situací hudební kultury v Čechách a ve Francii v poválečném období. Jádro práce tvoří kapitoly třetí a čtvrtá, které pojednávají o recepci české hudby ve Francii a o prezentaci české hudby v dobovém francouzském tisku, rozhlasu a televizi a předkládají výsledky autorčina pramenného studia.

Dosažené poznatky, které jsou prezentovány v průběhu celého výkladu a znovu pak v dílčích shrnutích na koncích kapitol a v závěru práce, nejsou vlastně nijak překvapivé: Vypovídají naprosto jednoznačně o tom, že oproti situaci v období mezi dvěma světovými válkami se česká hudba ve Francii ocitla v poválečném období na okraji zájmu, že vzájemné kontakty byly minimální a rozvíjely se selektivně. Oproti situaci v meziválečném období byli také ve Francii prezentováni především velcí skladatelé minulosti, zatímco soudobá česká hudba zde nedostala šanci. Toto vše se dalo do jisté míry předpokládat. Přínos práce Jany Dostrašilové spočívá v tom, že uvedené závěry dokumentuje důkladnými pramennými rešeršemi, na jejichž základě sestavila podrobné tabulky jednotlivých provedení i statistiku provozovaných děl v průběhu sledovaného časového období. Dalším pozitivním rysem, který by neměl být přehlédnut, je důraz položený na výše zmíněné historické a politické souvislosti, které ovlivnily průběh a intenzitu česko-francouzských kulturních vztahů naprosto zásadním způsobem, a to jak v období meziválečném, tak také v období poválečném, které je hlavním předmětem zkoumání v předkládané práci. Důležité je i to, že autorka v této souvislosti nezmiňuje pouze politickou a kulturní represi v komunistickém Československu, ale osvětluje i složitou a nejednoznačnou situaci poválečné Francie.

Několik drobných nepřesností či překlepů v tabulkách (výjimečně v hlavním textu) na tomto místě jednotlivě nevyjmenovávám, protože jich je vzhledem k rozsahu práce minimum a protože nijak neumenšují celkovou úroveň textu a kvalitu zpracování. Domnívám se, že předložená práce Jany Dostrašilové ve svém celku splňuje nároky, kladené obvykle na práci rigorózní, a může být proto předmětem obhajoby.

V Praze 22. 5. 2007

Prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.